Bisbat de Menorca

full dominical

Església de Menorca

Número 2313 - Any XLV - **29 novembre 2026**

"Señor de la vida, perdónanos por acumular en lugar de compartir, por usar los bienes como poder y no como servicio. Te pedimos, Señor, que tu Espíritu nos enseñe a usar lo que tenemos —dinero, tiempo, talentos, oportunidades— como instrumentos de fraternidad".

(Papa León XIV)

ADVENT: I SI ENS ATREVÍSSIM A ESPERAR?

I si esperar fos avui un acte de valentia? Vivim envoltats de notícies que ens parlen de guerres, desigualtats, incerteses i divisions. De vegades sembla que hi hagi més motius per tenir por que per tenir esperança. I, tanmateix, cada any, quan arriba l'Advent, els cristians tornam a rebre una invitació sorprenent: esperar. Però no esperar que les coses passin per si soles, sinó creure que un món diferent és possible i que nosaltres podem contribuir a fer-lo realitat.

Imatge generada amb IA

L'Advent no és una simple sala d'espera abans de Nadal ni un compte enrere per a unes festes que ja tenim massa plenes de plans, compres i celebracions. És una manera de situar-nos davant la vida. És atrevir-nos a mirar el present sense donar per perduda l'esperança. És descobrir que, fins i tot enmig de les dificultats, hi ha possibilitats noves, històries que poden començar de bell nou i persones que encara poden trobar motius per somriure.

Per als cristians, aquesta esperança té un nom: Jesús. Esperam Déu, però no un Déu llunyà, que observa la vida des de fora. Esperam un Déu que s'hi implica, que entra dins la nostra història, que tria la fragilitat i la senzillesa per fer-se present. A Betlem no hi trobam poder, grandesa ni espectacularitat. Hi trobam un infant. Potser aquesta és una de les grans revolucions del Nadal: Déu ens mostra que allò que realment transforma el món no sempre fa renou.

I això ens planteja una pregunta: si Déu ve a fer-se present enmig nostre, què trobarà quan arribi? Potser trobarà una societat que necessita recuperar la confiança, famílies que necessiten retrobar-se, persones que viuen soles, joves que cerquen horitzons o gent que no disposa d'habitatge.

També aquí, a Menorca, en els nostres pobles i comunitats, tenim l'oportunitat de convertir aquesta espera en alguna cosa real. No es tracta de fer grans gestos ni de complir una llista de bones accions, sinó de preguntar-nos si la nostra manera de viure ajuda algú a recuperar l'esperança. Això implica deixar que la realitat dels altres ens interpel·li, aprendre a mirar sense indiferència, reconèixer la dignitat de cada persona i comprometre'ns perquè ningú no se senti invisible ni exclòs. Perquè estimar és deixar-nos tocar per la vida dels altres i transformar allò que fa mal.

De vegades, una comunitat cristiana és més evangèlica no per allò que diu, sinó per l'esperança que és capaç de despertar.

Que les llums dels carrers, els betlems, les nadales i les trobades familiars no ens facin oblidar la llum que realment esperam. Perquè Nadal no és només una festa que arriba cada any: és una notícia que ens transforma. Déu ve a trobar-nos, es fa petit, s'acosta i ens recorda que som estimats.

Aquest Advent, no ens conformem a comptar els dies que falten per Nadal. Atrevim-nos a esperar, a confiar i a ser motiu d'esperança per als altres. Perquè quan feim créixer l'esperança al nostre voltant, Nadal ja comença a fer-se present.

Margalida Oliver Colom
Germana Clarissa

Neix Càritas Regional de les Illes Balears

El passat 12 de novembre es va constituir a Eivissa Càritas Regional de les Illes Balears, una federació que agrupa les Càritas diocesanes de Mallorca, Menorca i Eivissa. Els directors de les tres entitats, Esther Romero (Mallorca), Lorenzo Lafuente (Menorca) i Joan Torres (Eivissa), van formalitzar davant notari la constitució de la nova federació.

El bisbe d'Eivissa, Mons. Vicent Ribas Prats, ha estat designat bisbe responsable de Càritas Balears, i Guillem Ferrer Monjo, de Càritas Menorca, n'ha assumit la secretaria general. La junta regional compta amb tres representants de cada Càritas diocesana, a més del bisbe responsable. Aquest primer mandat s'estendrà fins al 2029.

La nova federació neix amb la voluntat d'enfortir la col·laboració entre les tres entitats, respectant l'autonomia de cadascuna, compartint recursos i experiències i desenvolupant iniciatives conjuntes davant els reptes socials de les nostres illes. Entre les seves principals línies d'acció destaquen l'estudi de les causes de la pobresa i l'exclusió social, la defensa dels drets humans, la integració sociolaboral, la cooperació internacional i la cura de la casa comuna.

La constitució de Càritas Balears representa un nou pas en el treball en xarxa de l'Església de les Illes Balears, que, a la llum de l'Evangeli, vol continuar posant la dignitat de les persones, especialment de les més vulnerables, al centre de la seva acció caritativa i social.

la paraula de Déu (B)

Diumenge Primer d'Advent

Lectura del llibre del profeta Isaïes
63, 16b-17; 64, 1. 4-8

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixau que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconciliau-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esqueixàssiu el cel i baixàssiu, si davant vós es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvàs els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel.lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més neta que la roba tacada d'impureses. Ens mustiam tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetlar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandonau a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila i vós sou el gerrer, tots som obra de les vostres mans.

Salm responsorial 79
R: **Déu de l'univers, renovau-nos, feis-nos veure la claror de la vostra mirada.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 3-9

Germans, vos desig la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneesc Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot vos ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoni que donau de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferms fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, nostre Senyor, sigueu trobats irreprensibles. Déu és feel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc
13, 33-37

En aquell temps deia Jesús als seus deixebles: "Estigueu atents, vetlau. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetli. Igual heu de vetlar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora més impensada; mirau que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlau."

Lectura del libro de Isaías
63, 16c-17.19c; 64, 2b-7

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, ¿y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebataban como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

Salmo responsorial 79
R: **Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 1, 3-9

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irreprensibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos 13, 33-37

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad, entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salms de la 1ª Setmana

Dl. 30, Sant Andreu, apòstol (F): Rm 10, 9-18 / Sl 18 / Mt 4, 18-22.
Dt. 1, Fèria: Is 11, 1-10 / Sl 71 / Lc 10, 21-24.
Dc. 2, Fèria: Is 25, 6-10a / Sl 22 / Mt 15, 29-37.
Dj. 3, Sant Francesc Xavier, prevere (MO): Is 26, 1-6 / Sl 117 / Mt 7, 21. 24-27.
Dv. 4, Fèria: Is 29, 17-24 / Sl 26 / Mt 9, 27-31.
Ds. 5, Fèria: Is 30, 19-21. 23-26 / Sl 146 / Mt 9, 35—10, 1.
Dg. 6, II d'Advent: Is 40, 1-5. 9-11 / Sl 84 / 2Pe 3, 8-14 / Mc 1, 1-8.

el comentari

"Desperts per esperar"

Hi ha esperes que ens mantenen desperts. Quan sabem que algú estimat està a punt d'arribar, qualsevol renou ens fa aixecar el cap, miram el rellotge, escoltam amb més atenció. No és la por la que ens manté alerta, sinó el desig de trobar-nos amb aquell que esperam. És des d'aquesta actitud que podem entendre l'Evangeli d'avui.

Jesús és a la muntanya de les Oliveres, parlant amb els seus deixebles. Ells volen saber quan arribarà el final. Jesús no els dona una data. Els diu que ningú no coneix ni el dia ni l'hora i, en lloc de satisfer la seva curiositat, els convida a viure desperts: «Vetlau, idò, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa».

La paràbola és senzilla. Un home se'n va de viatge i deixa la seva casa en mans dels seus servents, donant a cadascú una tasca. Al porter li encarrega especialment que vetli. El que Jesús demana als seus deixebles no és una espera passiva, sinó una vida fidel a la missió rebuda.

També nosaltres som avui els servents d'aquesta casa que és l'Església. Crist ens ha confiat una tasca: estimar, servir, perdonar, tenir cura dels altres i fer present el seu Regne. Esperar el Senyor significa viure el present sense oblidar que Ell ve.

Coneixem bé aquella tensió que provoca haver d'estar alerta davant un perill. Però la vigilància cristiana és ben diferent: no neix de la por, sinó de l'esperança. No és una tensió que ens consumeix, sinó una atenció que ens ajuda a reconèixer la presència de Déu.

Perquè Déu ve també en allò quotidià: en una persona que necessita ser escoltada, en una mà que s'estén, en una paraula que consola, en la bellesa que ens sorprèn o en una oportunitat de fer el bé. Déu passa per la nostra vida, però podem estar massa adormits per reconèixer-lo.

Per això començam aquest temps amb una invitació senzilla i exigent: despertem. Despertem els ulls per veure, el cor per acollir i les mans per servir. No sabem quan vindrà el Senyor, però sabem que ve. Vetlem, idò, amb esperança, perquè quan arribi ens trobi fidels en la tasca que ens ha confiat. L'Advent ens convida a viure desperts per reconèixer-lo.

Carmen Sans de la Fuente

Gràcies i benvinguda

Amb l'inici d'un nou cicle litúrgic, donam la benvinguda a Carmen Sans de la Fuente, que ens acompanyarà amb els seus comentaris de l'Evangeli. Volem expressar el nostre agraïment a Mn. Josep Sastre per aquests tres anys de col·laboració amb el Full Dominical. Amb dedicació i generositat, ens ha ajudat, setmana rere setmana, a aprofundir en l'Evangeli i a fer present la Paraula de Déu en la nostra vida quotidiana.

Gràcies, Josep!
Benvinguda, Carmen!

Magnifica Humanitas (12)

Llegir la història amb els ulls de la fe

Els esdeveniments del món poden provocar desconcert, por o desànim. Guerres, crisis econòmiques, canvis culturals o avenços tecnològics transformen la nostra manera de viure. El papa Lleó XIV ens convida a mirar aquesta realitat amb una actitud diferent: amb els ulls de la fe. *«Per custodiar la persona humana en el temps de la IA, hem de tornar a reflexionar sobre el bé comú, la destinació universal dels béns, la subsidiarietat i la justícia social».*

Obres Missionals Pontifícies

Llegir la història des de la fe no significa pensar que tot el que passa és voluntat de Déu. Significa descobrir que el Senyor continua actuant enmig dels esdeveniments humans, cridant-nos sempre a la responsabilitat, a la conversió i a l'esperança. Els cristians no som espectadors passius de la història. Som deixebles enviats a col·laborar amb Déu perquè el món sigui més just i més fratern. Cada gest de reconciliació, cada acte de servei i cada decisió inspirada en l'amor contribueixen a escriure una història diferent.

Per açò és tan important el discerniment. No n'hi ha prou amb reaccionar davant les notícies o deixar-nos portar per les emocions del moment. Hem de demanar-nos què ens demana el Senyor en les circumstàncies concretes que vivim. Quan aprenem a llegir la història amb els ulls de la fe, descobrim que l'esperança cristiana no és optimisme ingenu, sinó confiança en la presència fidel de Déu.

«Qui mira la història amb els ulls de la fe descobreix que Déu continua escrivint esperança fins i tot en les pàgines més difícils».

Antoni Fullana Marqués

plomes del periodisme català 85

Francesc Vinent Serra

Llicenciat en Medicina, era nascut as Castell (20-8-1858), amb exercici constant i únic a la vila d'Alaior fins a la seva defunció en el rol de metge titular del municipi. En col·laboració amb el professor Antoni Roca Várez, va instituir el primer nucli fundacional de la Creu Roja (1899) en aquesta localitat.

Catòlic molt fervent, condició que degué adquirir de l'exemple de son pare, Gabriel Vinent Amorós (1827-1899), es va distingir com a propagador intensíssim de la devoció al Cor de Jesús. Seria potser a través d'aquest vincle que hauria contactat amb l'òrgan de premsa *El Grano de Arena*, de Maó, que n'actuava de portantveu del moviment. A la pràctica, Vinent Serra fou un col·laborador habitual d'aquesta capçalera, d'Alaior estant, fins al punt que hi va publicar una ressenya col·leccionable amb un seguit de cròniques de la creació i inauguració de l'Adoració Nocturna i sobre la institució de les Festes de les Espigues (dies 4, 5 i 6 d'agost de 1905).

També va ser un ferm protector de *Nuestra Hoja,* òrgan del Patronat de Sant Joan Baptista de La Salle de la seva vila de residència. Va morir el 5-8-1930, a 71 anys d'edat. D'ençà de l'estiu de 1924, però, travessava una etapa de dol inconsolable per la mort, dia 21 de juliol, del fill primogènit Gabriel en un accident de trànsit a la costa de s'Arangí, as Mercadal, registrat dia 14.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

Mons. Francesc Conesa Ferrer

Mons. Francesc Conesa és l'actual bisbe de Solsona i anterior bisbe de Menorca (2017-2022). És el responsable de l'Equip Sinodal de la Conferència Episcopal Espanyola. Recentment ha estat a Menorca per conduir la formació permanent dels preveres, diaques i vida consagrada.

Mons. Francesc, en què consisteix la sinodalitat?

—La sinodalitat és el caminar junts tot el poble de Déu, units a Crist, cap al Regne. Amb la idea de sinodalitat es pretén posar en pràctica allò que va dir el Concili Vaticà II sobre l'Església com a misteri de comunió. Pretén desplegar l'«ésser» de l'Església en el «fer», en la seva praxi. Per això, és important que la sinodalitat es concreti en una sèrie d'actuacions pràctiques.

Quines són aquestes praxis?

—La sinodalitat demana, en primer lloc, una conversió interior perquè és un camí de renovació espiritual de l'Església. Alhora, aquesta disposició interior s'ha de manifestar en coses concretes com la pràctica habitual del discerniment comunitari, afavorir la corresponsabilitat de tots els batejats, fomentar la participació àmplia de tot el poble de Déu en els processos de discerniment i presa de decisions, la potenciació de tots els organismes de participació de l'Església (especialment els consells diocesans o parroquials) i el compromís de transparència, rendició de comptes i avaluació dels resultats.

Quin paper hi tenen els preveres i els membres de la vida consagrada?

—En un document del Sínode es parlava de «teixir lligams, construir comunitat». Els sacerdots tenen la important missió de «teixir lligams» entre les diverses vocacions i carismes, entre el laïcat, la vida consagrada i el ministeri ordenat. El Sínode és també una crida a la vida consagrada perquè actuï en sinergia amb l'Església local, participant en el dinamisme de la sinodalitat.

Quin paper hi tenim els laics i les laiques?

—Per viure la sinodalitat és indispensable la corresponsabilitat de tothom en la vida i en la missió de l'Església. Els laics han de sentir-se no només com a col·laboradors del clergat, sinó com a veritablement responsables de la vida de les parròquies. En el Document final del Sínode es parla d'una «corresponsabilitat diferenciada», perquè tots som igualment responsables de la vida de l'Església i de l'evangelització, però ho som d'una manera diferenciada, perquè a l'Església hi ha diferents carismes, ministeris i funcions.

Quin era l'objectiu d'aquesta jornada?

—El Sínode és un veritable esdeveniment de gràcia per a la nostra Església. Amb la meva visita he volgut transmetre a aquesta estimada Església de Menorca la meva experiència com a participant en la XVI Assemblea del Sínode i compartir amb vosaltres la meva reflexió a la llum del Document final del Sínode, que va ser ratificat pel papa Francesc. M'alegra que l'Església de Menorca, amb la guia del seu Bisbe, tingui com a prioritat la implementació del Sínode i la preparació d'una Assemblea Diocesana d'avaluació.

Toni Olives Camps

Agenda

Presentació del nou llibre de Mn. J. Bosco Faner

Presentació del llibre «Tenc set de Déu i Ell em surt a camí», a càrrec d'Antoni Fullana i Sonia Febrer, de la Delegació de Comunicació del Bisbat:

-Arxiprestat de Centre: divendres 4 de desembre, a les 20 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries.

-Arxiprestat de Maó: dimecres 9 de desembre, a les 20 h, a la parròquia de la Mare de Déu del Roser des Castell.

Les dues presentacions clouran amb una actuació musical i la recitació d'alguns poemes del llibre a càrrec del mateix autor.

Pregària contemplativa a Santa Clara

Dissabte 5 de desembre, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

Entrevista al bisbe Gerard a «Mosaic» d'IB3

Diumenge 6 de desembre, a les 10 h, al programa «Mosaic» d'IB3 Televisió podreu veure una entrevista al bisbe de Menorca, Gerard Villalonga, en què farà balanç de l'any 2026 i xerrarà del curs pastoral, del camí cap a l'Assemblea Diocesana i d'altres temes d'actualitat diocesana.

Peregrinació a Santiago de Compostela

Amb motiu de l'Any Sant Jacobeu, de l'1 al 5 de febrer de 2027 es farà una peregrinació diocesana a Santiago de Compostela, presidida pel bisbe Gerard. Preu: 986 €. Inscripcions a qualsevol oficina de Viatges Magon.

Programes de ràdio

-COPE Menorca (89.6 FM): «El Mirall de l'Església», divendres a les 13.30 h; «Església Notícia», diumenges a les 9.45 h.

-IB3 Ràdio (88.6 FM): «Temps de Creure», dissabtes a les 14.30 h.

-Radio María (92.0 FM / 98.8 FM a Ciutadella): «Revista Diocesana», diumenges a les 13.30 h.

Notícies nostres

Construir família, sembrar esperança

Tres matrimonis de la Delegació de Família i Vida del Bisbat de Menorca han participat en unes jornades de formació a Barcelona, celebrades del 6 al 8 de novembre amb el lema «Alçar la mirada: la família, una obra en construcció».

Pastoral Familiar de Barcelona

Entre les activitats, destaquen la ponència de Mn. Xavier Vila, historiador i expert en l'arquitectura de Gaudí, la visita a la basílica de la Sagrada Família i un recorregut pel centre històric de Barcelona.

Les jornades també han inclòs moments de pregària i convivència, així com una Eucaristia a la basílica de Santa Maria del Mar, presidida pel bisbe de Barbastro-Monzón, Ángel Pérez. La seva invitació a mantenir les llànties enceses anima a alimentar l'esperança mitjançant la pregària, l'Eucaristia i els petits gestos d'amor quotidià.

Els participants de la nostra Diòcesi han tornat amb il·lusió i un compromís renovat: construir una pastoral familiar que no es limiti a organitzar activitats, sinó que surti a l'encontre de les persones, escolti i acompanyi, especialment les famílies que travessen moments de dificultat.

De Maó a Assís: seguint les petjades de sant Francesc

De l'11 al 16 de novembre, un grup de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Maó ha participat en una peregrinació a Itàlia amb motiu de l'Any Jubilar Franciscà, acompanyat pels preveres Mn. Llorenç Sales, rector de la parròquia, Mn. Bosco Martí i Mn. Berto Vidal.

Bisbat de Menorca

Els peregrins han visitat llocs emblemàtics de la vida de sant Francesc, com Santa Maria dels Àngels, la basílica de Sant Francesc d'Assís i els espais vinculats a santa Clara i sant Carlo Acutis.

El recorregut també els ha duit fins a La Verna, on sant Francesc va rebre els estigmes, i Gubbio, on han recordat l'episodi del llop, símbol de reconciliació i pau. També han visitat Spoleto, Greccio, on el sant va representar el primer betlem, i Fonte Colombo, lloc vinculat a la redacció de la Regla franciscana.

Han estat uns dies de pregària, convivència i aprofundiment en l'espiritualitat franciscana, amb un moment especialment emotiu: la celebració dels 80 anys de Mn. Berto Vidal, compartint l'alegria i la fraternitat amb tot el grup.

Mor el prevere Guillem Pons Pons

Mn. Guillem Pons Pons, degà dels preveres de Menorca, va ser cridat a la Casa del Pare el passat 22 de novembre, a l'edat de 95 anys, després de 72 anys de sacerdoci al servei de l'Església.

Va exercir el seu ministeri pastoral a Sant Lluís, es Mercadal i Sant Francesc de Maó, i va ser missioner a Abancay, al Perú, durant més de vuit anys. En tornar a Menorca, va ser rector de Sant Climent i de la Concepció de Maó, on va continuar servint després de jubilar-se.

Doctor en Història de l'Església, va contribuir amb els seus escrits a donar a conèixer la història rural, la religiositat popular i el patrimoni sagrat de Menorca. Durant molts d'anys també va col·laborar amb el Full Dominical, una dedicació que es va reconèixer el passat 12 de setembre en un homenatge al Toro, amb el bisbe Gerard i els col·laboradors de la Delegació de Comunicació.

Recordam Mn. Guillem per la seva profunda devoció a la Mare de Déu i al Sagrat Cor de Jesús. **Descansi en la pau del Senyor.**

Edita: Església de Menorca - Director: Antoni Fullana - e-mail: comunicacio@bisbatdemenorca.org Imprimeix: Editorial Menorca S.A. - ISSN 3010-405X ME-61/1982